

Odyssee 21

- [1] τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
[2] κούρῃ Ἰκαρίοι, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
[3] τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον
[4] ἐν μεγάροις Ὄδυσσηος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
[5] κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσετο οἷος δόμοιο,
[6] εἶλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
[7] καλὴν χρυσείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
[8] βῆ δ' ἔμεναι θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
[9] ἔσχατον· ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος,
[10] χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος.
[11] ἔνθα δὲ τόξον κεῖτο παλίντονον ἡδὲ φαρέτρη
[12] ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόνετες δῖστοι,
[13] δῶρα τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας
[14] Ἰφιτος Εύρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισι.
[15] τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιϊν
[16] οἴκῳ ἐν Ὄρτιλόχῳ δαίφρονος. ἦτοι Ὄδυσσεὺς
[17] ἤλθε μετὰ χρεῖος, τό ρά οἱ πᾶς δῆμος ὅφελε·
[18] μῆλα γὰρ ἐξ Ιθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
[19] νηυσὶ πολυκλήσι τριηκόσι' ἡδὲ νομῆας.
[20] τῶν ἔνεκ' ἔξεσίν πολλὴν ὁδὸν ἤλθεν Ὄδυσσεὺς
[21] παιδὸς ἐών· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.
[22] Ἰφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἵ οι δόλοντο
[23] δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαιργοί·
[24] αἱ δή οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο,
[25] ἐπεὶ δὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον,
[26] φῶθ' Ἡρακλῆς, μεγάλων ἐπιστορα ἔργων,
[27] ὃς μιν ξεῖνον ἔόντα κατέκτανεν ὃς ἐνὶ οἴκῳ,
[28] σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὅπιν ἥδεσατ' οὐδὲ τράπεζαν,
[29] τὴν ἦν οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν,
[30] ἵππους δ' αὐτὸς ἔχει κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι.
[31] τὰς ἔρέων Ὄδυσσῃ συνήντετο, δῶκε δὲ τόξον,
[32] τὸ πρὸν μέν ἐφόρει μέγας Εύρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδὶ¹
[33] κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι.
[34] τῷ δ' Ὄδυσσεὺς ξίφος δέξῃ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
[35] ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τραπέζη
[36] γνώτην ἀλλήλων· πρὸν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
[37] Ἰφιτον Εύρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
[38] ὃς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ' οὐ ποτε δῖος Ὄδυσσεὺς
[39] ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
[40] ἥρεῖτ', ἀλλ' αὐτοῦ μνῆμα ξείνοιο φίλοιο
[41] κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι, φόρει δέ μιν ἦς ἐπὶ γαίης.
[42] ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν
[43] οὐδόν τε δρύῖνον προσεβήσετο, τόν ποτε τέκτων
[44] ξέσσεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἵθυνεν,
[45] ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς,
[46] αὐτίκ' ἄρ' ἦ γ' ἴμαντα θιῶς ἀπέλυσε κορώνης,
[47] ἐν δὲ κληῖδ' ἦκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὁχῆας
[48] ἄντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν ἥγε ταῦρος
[49] βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα

- [50] πληγέντα κληίδι, πετάσθησαν δέ οι ὄκα.
- [51] ἡ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ· ἔνθα δὲ χηλοὶ
- [52] ἔστασαν, ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἴματ' ἔκειτο.
- [53] ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἰνυτο τόξον
- [54] αὐτῷ γωρυτῷ, ὃς οἱ περίκειτο φαεινός.
- [55] ἔζομένη δὲ κατ' αὖθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
- [56] κλαῖε μάλα λιγέως, ἐκ δ' ἥρεε τόξον ἄνακτος.
- [57] ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γρόιο,
- [58] βῆ ῥ' ἴμεναι μέγαρονδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυοὺς
- [59] τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον ἥδε φαρέτρην
- [60] ιοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόνετες ὁῖστοι.
- [61] τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὅγκιον, ἔνθα σίδηρος
- [62] κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῦ ἄνακτος.
- [63] ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
- [64] στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
- [65] ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
- [66] ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.
- [67] αὐτίκα δὲ μνηστῆροι μετηύδα καὶ φάτο μύθον·
- [68] κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγήνορες, οὐ τόδε δῶμα
- [69] ἔχραέτ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ
- [70] ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλην
- [71] μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
- [72] ἀλλ' ἐμὲ λέμενοι γῆμαι θέσθαι τε γυναικα.
- [73] ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον.
- [74] θήσω γὰρ μέγα τόξον Όδυσσηος θείοιο·
- [75] δὲς δέ κε ρήίτατ' ἔντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμησι
- [76] καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
- [77] τῷ κεν ἄμ' ἐσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
- [78] κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο,
- [79] τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὁίομαι ἐν περ ὀνείρῳ.
- [80] ὡς φάτο, καὶ ῥ' Εὔμαιον ἀνώγει, δῖον ύφορβόν,
- [81] τόξον μνηστῆρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον.
- [82] δακρύσας δ' Εὔμαιος ἐδέξατο καὶ κατέθηκε·
- [83] κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἵδε τόξον ἄνακτος.
- [84] Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
- [85] νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες,
- [86] ἢ δειλώ, τί νυ δάκρυ κατείβετον ἥδε γυναικὶ
- [87] θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνετον ἦ τε καὶ ἄλλως
- [88] κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός, ἐπεὶ φίλον ὥλεσ' ἀκοίτην.
- [89] ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἡὲ θύραζε
- [90] κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε,
- [91] μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἀάσατον· οὐ γὰρ δίω
- [92] ρήιδίως τόδε τόξον ἔύξοον ἔντανύεσθαι.
- [93] οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοίσδεσι πᾶσιν
- [94] οῖος Όδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὅπωπα,
- [95] καὶ γὰρ μνήμων εἰμί, πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.
- [96] ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
- [97] νευρὴν ἔντανύειν διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
- [98] ἤτοι ὄιστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
- [99] ἐκ χειρῶν Όδυσσηος ἀμύμονος, διν τότ' ἀτίμα
- [100] ἡμενος ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ὥρνυε πάντας ἔταίρους.
- [101] τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' Ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο·

- [102] ὡς πόποι, ἢ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
[103] μήτηρ μέν μοί φησι φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
[104] ἀλλω ἄμ' ἔψεσθαι νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
[105] αὐτὰρ ἐγὼ γελώ καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ.
[106] ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον,
[107] οἵη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαΐδα γαῖαν,
[108] οὔτε Πύλου Ιερῆς οὔτε Ἄργεος οὔτε Μυκήνης·
[109] οὔτε αὐτῆς Ίθάκης οὔτε ἡπείροιο μελαίνης·
[110] καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἵστε· τί με χρὴ μητέρος αἴνου
[111] ἀλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκετε μηδ' ἔτι τόξου
[112] δηρὸν ἀποτρωπάσθε τανυστύος, δφρα ἴδωμεν.
[113] καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
[114] εἰ δέ κεν ἐντανύσω διοῖστεύσω τε σιδήρου,
[115] οὕτος κέ μοι ἀχνυμένω τάδε δώματα πότνια μήτηρ
[116] λείποι ἄμ' ἄλλω ιοῦσ', δτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην
[117] οἶός τ' ἥδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.
[118] ἢ καὶ ἀπ' ὕμοιν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν
[119] ὄρθδος ἀναίξας, ἀπὸ δὲ ξίφος ὁξὺ θέτ' ὕμων.
[120] πρῶτον μὲν πελέκεας στῆσεν, διὰ τάφρον ὄρύξας
[121] πᾶσι μίαν μακρήν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
[122] ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἔλε πάντας ἴδόντας,
[123] ὡς εὐκόσμως στῆσε· πάρος δ' οὐ πώ ποτ' ὄπωπει.
[124] στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἵων καὶ τόξου πειρήτιζε.
[125] τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
[126] τρὶς δὲ μεθῆκε βίνης, ἐπιελπόμενος τό γε θυμῷ,
[127] νευρὴν ἐντανύειν διοῖστεύσειν τε σιδήρου.
[128] καί νύ κε δή ἐτάνυσσε βίη τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
[129] ἀλλ' Ὁδυσεὺς ἀνένευε καὶ ἔσχεθεν ἱέμενόν περ.
[130] τοῖς δ' αὗτις μετέειφ' ιερὴ ἴς Τηλεμάχοι·
[131] ὡς πόποι, ἢ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
[132] ἡὲ νεώτερός εἰμι καὶ οὐ πώ χερσὶ πέποιθα
[133] ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, δτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
[134] ἀλλ' ἄγεθ', οἴ περ ἐμεῖο βίη προφερέστεροί ἔστε,
[135] τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
[136] ὡς εἰπὼν τόξον μὲν ἀπὸ ἔο θῆκε χαμᾶζε,
[137] κλίνας κολλητῆσιν ἔϋξέστης σανίδεσσιν,
[138] αὐτοῦ δ' ὥκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνη,
[139] ἀψ δ' αὗτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
[140] τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εύπείθεος υἱός.
[141] ὄρνυσθ' ἔξείης ἐπιδέξια πάντες ἔταῖροι,
[142] ἀρξάμενοι τοῦ χώρου ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύει.
[143] ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
[144] Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Ἡνοπος υἱός,
[145] ὃ σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
[146] ἵζε μυχοίταος αἰεί· ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἰω
[147] ἔχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν·
[148] ὃς ῥά τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὥκύ.
[149] στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἵων καὶ τόξου πειρήτιζεν,
[150] οὐδέ μιν ἐντάνυσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων
[151] ἀτρίπτους ἀπαλάς· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
[152] ὡς φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
[153] πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει

- [154] Θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερόν ἔστι
- [155] τεθνάμεν ἡ ζώοντας ἀμαρτεῖν, οὐ θ' ἔνεκ' αἰεὶ
- [156] ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἥματα πάντα.
- [157] νῦν μέν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἡδὲ μενοινῷ
- [158] γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὄδυσσηος παράκοιτιν.
- [159] αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται ἡδὲ ἔδηται,
- [160] ἄλλην δῆ τιν' ἔπειτα Ἀχαιιάδων ἔϋπέπλων
- [161] μνάσθω ἔέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
- [162] γήμαιθ' ὅς κε πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
- [163] ὃς ἄρ' ἐφώνησεν καὶ ἀπὸ ἔο τόξον ἔθηκε,
- [164] κλίνας κολλητῆσιν ἔϋξέστης σανίδεσσιν,
- [165] αὐτοῦ δ' ὥκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,
- [166] ἀψ δ' αὔτις κατ' ἄρ ἔζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
- [167] Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
- [168] Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων,
- [169] δεινόν τ' ἀργαλέον τε, νεμεσοσῶμαι δέ τ' ἀκούων
- [170] εὶ δὴ τοῦτο γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
- [171] Θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανύσσαι.
- [172] οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μῆτηρ
- [173] οἴόν τε ὑτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ δῖστῶν·
- [174] ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.
- [175] ὃς φάτο, καὶ ρ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν.
- [176] ἄγρει δή, πῦρ κεῖον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
- [177] πὰρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
- [178] ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἔόντος,
- [179] ὅφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
- [180] τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
- [181] ὃς φάθ', δ' αἴψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ,
- [182] πὰρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
- [183] ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἔόντος·
- [184] τῷ ρᾳ νέοι θάλποντες ἐπιειρῶντες ούδ' ἐδύναντο
- [185] ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἤσαν.
- [186] Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε καὶ Εύρύμαχος θεοειδῆς,
- [187] ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
- [188] τὼ δ' ἔξ οἴκου βῆσαν ὀμαρτήσαντες ἄμ' ἄμφω
- [189] βουκόλος ἡδὲ συφορβὸς Ὄδυσσηος θείοιο·
- [190] ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμους ἥλυθε δῖος Ὄδυσσεύς.
- [191] ἀλλ' ὅτε δή ρ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἡδὲ καὶ αὐλῆς,
- [192] φθεγξάμενός σφ' ἐπέεσσι προσηγόρα μειλιχίοισι·
- [193] βουκόλε καὶ σύ, συφορβέ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
- [194] ἡ αὐτὸς κεύθω φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
- [195] ποιοί κ' εἴτ' Ὄδυσσῃ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
- [196] ὕδε μάλ' ἔξαπίνης καί τις θεὸς αὐτὸν ἔνείκαι
- [197] ἡ κε μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ' ἡ Ὄδυσσῃ
- [198] εἴπαθ' ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει.
- [199] τὸν δ' αὔτε προσέειπε βιῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
- [200] Ζεῦ πάτερ, αἱ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἔέλδωρ,
- [201] ὃς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνήρ, ἀγάγοι δέ ἐ δαίμων·
- [202] γνοίης χ' οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.
- [203] ὃς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι
- [204] νοστῆσαι Ὄδυσσηα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
- [205] αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῶν γε νόσον νημερτέ' ἀνέγνω,

- [206] ἔξαῦτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
[207] ἔνδον μὲν δὴ δό' αὐτὸς ἐγώ, κακὰ πολλὰ μογήσας
[208] ἥλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
[209] γινώσκω δ' ὡς σφῶιν ἐελδομένοισιν ίκάνω
[210] οἴοισι διμών· τῶν δ' ἄλλων οὕ τεν ἄκουσα
[211] εὔξαμένοι ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ' ίκέσθαι.
[212] σφῶιν δ', ὡς ἔσεται περ, ἀληθείην καταλέξω.
[213] εἴ χ' ὑπ' ἔμοιγε θεός δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
[214] ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους καὶ κτήματ' ὁπάσσω
[215] οίκια τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
[216] Τηλεμάχου ἐτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον.
[217] εἰ δ' ἄγε δῆ, καὶ σῆμα ἀριφραδές ἄλλο τι δεῖξω,
[218] ὅφρα μ' ἐν γνῶτον πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,
[219] οὐλήν, τήν ποτέ με σῦς ἥλασε λευκῷ ὁδόντι
[220] Πλαρυησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
[221] ὡς εἰπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀποέργαθεν οὐλῆς.
[222] τὰ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην εῦ τ' ἐφράσσαντο ἔκαστα,
[223] κλαῖον ἄρ' ἀμφ' Ὁδυσῆϊ δάίφρονι χεῖρε βαλόντε,
[224] καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε καὶ ὄμοις
[225] ὡς δ' αὔτως Ὁδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσε.
[226] καὶ νύ κ' ὁδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἡελίοιο,
[227] εἰ μὴ Ὁδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε φώνησέν τε·
[228] παύεσθον κλαυθμοῖο γόοιο τε, μὴ τις ἰδηται
[229] ἔξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἶσω.
[230] ἄλλὰ προμνηστῖνοι ἔσέλθετε, μηδ' ἄμα πάντες,
[231] πρῶτος ἐγώ, μετὰ δ' ὕμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω·
[232] ἄλλοι μὲν γάρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
[233] οὐκ ἔάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἡδὲ φαρέτρην·
[234] ἄλλὰ σύ, δοῦ Εἵμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον
[235] ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι, εἰπεῖν δὲ γυναιξὶ
[236] κληῆσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
[237] ἦν δέ τις ἡ στοναχῆς ἡδὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
[238] ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε
[239] προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἐμεναι παρὰ ἔργῳ.
[240] σοὶ δέ, Φιλοίτιε δε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
[241] κληῆσαι κληῆδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηλαι.
[242] ὡς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εῦ ναιετάοντας·
[243] ἔζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ιών, ἔνθεν περ ἀνέστη·
[244] ἐς δ' ἄρα καὶ τὰ δμῶες ἵτην θείου Ὁδυσῆος.
[245] Εύρυμαχος δ' ἡδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
[246] θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλά μιν οὐδ' ὡς
[247] ἔντανύσαι δύνατο, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
[248] ὄχθήσας δ' ἄρα εἴπεν ἔπος τ' ἐφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
[249] ὡ πόποι, ἡ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων.
[250] οὕ τι γάμου τοσσοῦτον δόμυρομαι, ἀχνύμενός περ.
[251] εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιίδες, αἱ μὲν ἐν αὐτῇ
[252] ἀμφιάλω Ἰθάκη, αἱ δ' ἄλλησιν πολίεσσιν·
[253] ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
[254] ἀντιθέου Ὁδυσῆος, δτ' οὐ δυνάμεσθα τανύσσαι
[255] τόξον· ἐλεγχείη δὲ καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.
[256] τὸν δ' αὗτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εύπειθεος υἱός·
[257] Εύρυμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοέεις δὲ καὶ αὐτός.

- [258] νῦν μὲν γάρ κατὰ δῆμον ἔορτὴ τοῖο θεοῖο
[259] ἀγνή· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ' ἀλλὰ ἔκηλοι
[260] κάτθετ· ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴ κ' εἰώμεν ἄπαντας
[261] ἐστάμεν· οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι δύω,
[262] ἐλθόντ' ἐς μέγαρον λαερτιάδεω Ὄδυσσηος.
[263] ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
[264] ὅφρα σπείσαντες καταθέομεν ἀγκύλα τόξα·
[265] ἡῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἱπόλον αἰγῶν,
[266] αἴγας ἄγειν, αἱ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἱπολίοισιν,
[267] ὅφρ' ἐπὶ μηρίᾳ θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ
[268] τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
[269] ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
[270] τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
[271] κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
[272] νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
[273] οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἥθελε θυμός,
[274] τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὄδυσσεύς·
[275] κέκλυτέ μεν, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης·
[276] ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
[277] Εύρυμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
[278] λίσσοιμ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε,
[279] νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
[280] ἡῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ὡς κ' ἐθέλησιν.
[281] ἀλλ' ἄγε μοι δότε τόξον ἔνδον, ὅφρα μεθ' ὑμῖν
[282] χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, εἴ μοι ἔτ' ἔστιν
[283] ἵς, οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
[284] ἡ ἡδη μοι ὅλεσσεν ἄλη τ' ἀκομιστίη τε.
[285] ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
[286] δείσαντες μὴ τόξον ἔνδον ἐντανύσειεν.
[287] Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὄνόμαζεν·
[288] ἢ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοι φρένες ούδ' ἥβαιαι·
[289] οὐκ ἀγαπᾶς δὲ ἔκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
[290] δαίνυσαι, ούδε τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις
[291] μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος ούδε τις ἄλλος
[292] ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
[293] οἶνός σε τρώει μελιηδῆς, ὃς τε καὶ ἄλλους
[294] βλάπτει, δος ἂν μιν χανδὸν ἔλη μηδ' αἴσιμα πίνη.
[295] οἶνος καὶ Κένταυρον, ἀγακλυτὸν Εύρυτίωνα,
[296] ἄσα' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοι,
[297] ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἶνω,
[298] μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοι·
[299] ἥρωας δ' ἄχος εἴλε, διὲκ προθύρου δὲ θύραζε
[300] ἔλκον ἀναίξαντες, ἀπ' οὔπατα νηλέῃ χαλκῷ
[301] ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ φρεσὶν ἥσιν ἀασθεὶς
[302] ἥιεν ἦν ἄτην ὀχέων ἀεσφρονι θυμῷ.
[303] ἐξ οὖ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῦκος ἐτύχθη,
[304] οἷ δ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εῦρετο οἰνοβαρείων.
[305] ὡς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἱ κε τὸ τόξον
[306] ἐντανύσης· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
[307] ἡμετέρῳ ἐνὶ δῆμῳ, ἔφαρ δέ σε νηὶ μελαίνη
[308] εἰς Ἐχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
[309] πέμψομεν· ἔνθεν δ' οὕ τι σαώσεαι· ἀλλὰ ἔκηλος

- [310] πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισι.
- [311] τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
- [312] Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
- [313] ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται·
- [314] ἔλπεαι, αἴ χ' ὁ ξείνος Ὁδυσσῆς μέγα τόξον
- [315] ἐντανύσῃ χερσίν τε βίηφί τε ἥφι πιθήσας,
- [316] οἵκαδέ μ' ἄξεσθαι καὶ ἐὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν
- [317] οὐδέν αύτός που τοῦτο γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔοιπε·
- [318] μηδέ τις ὑμείων τοῦ γ' εἴνεκα θυμὸν ἀχεύων
- [319] ἐνθάδε δαινύσθω, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε.
- [320] τὴν δ' αὔτ' Εύρυμαχος, Πολύβου πάις, ἀντίον ηὔδα·
- [321] κούρη Ἰκαρίοι, περίφρων Πηνελόπεια,
- [322] οὕ τι σε τόνδ' ἄξεσθαι διόμεθ'. οὐδὲ ἔοικεν·
- [323] ἀλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἡδὲ γυναικῶν,
- [324] μάρι ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν
- [325] ἦ πολὺ χείρονες ἀνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
- [326] μνῶνται, οὐδέ τι τόξον ἔνξοον ἐντανύουσιν·
- [327] ἀλλ' ἄλλος τις πιταχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
- [328] ὥριδίως ἐτάνυσσε βιόν, διὰ δ' ἥκε σιδήρου.
- [329] ὡς ἔρεουσ', ἡμῖν δ' ἀν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.
- [330] τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
- [331] Εύρυμαχ', οὕ πως ἔστιν ἔϋκλεῖας κατὰ δῆμον
- [332] ἔμμεναι οἱ δὴ οἴκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
- [333] ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε
- [334] οὗτος δὲ ξείνος μάλα μὲν μέγας ἡδ' εύπηγῆς,
- [335] πατρὸς δ' ἔξ ἀγαθοῦ γένος εὕχεται ἔμμεναι υἱός.
- [336] ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἔνξοον, ὅφρα ἴδωμεν.
- [337] ὥδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
- [338] εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
- [339] ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά,
- [340] δώσω δ' ὁξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
- [341] καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσὶ πέδιλα,
- [342] πέμψω δ' ὅππη μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.
- [343] τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
- [344] μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὕ τις ἐμεῖο
- [345] κρείσσων, ὡς κ' ἐθέλω, δόμεναι τε καὶ ἀρνήσασθαι,
- [346] οὕθ' δσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
- [347] οὕθ' δσσοι νήσοισι πρὸς Ἡλιδος ἵπποβότοιο·
- [348] τῶν οὕ τις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἴ κ' ἐθέλωμι
- [349] καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
- [350] ἀλλ' εἰς οἴκον ιοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
- [351] ἵστον τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
- [352] ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἀνδρεσσι μελήσει
- [353] πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοὶ· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
- [354] ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἴκονδε βεβήκει·
- [355] παιδὸς γὰρ μῆθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
- [356] ἐς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
- [357] κλαῖεν ἔπειτ' Ὁδυσῆα, φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνον
- [358] ἥδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
- [359] αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός·
- [360] μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὄμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
- [361] ὥδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·

- [362] πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
[363] πλαγκτέ τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται
[364] οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες, εἴ κεν Ἀπόλλων
[365] ἡμῖν ίλίκησι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
[366] ὡς φάσαν, αὐτὰρ, ὁ θῆκε φέρων αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ,
[367] δείσας, οὕνεκα πολλοὶ δύμοκλεον ἐν μεγάροισι.
[368] Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει·
[369] ἄττα, πρόσω φέρε τόξα τάχ' οὐκ εὗ πᾶσι πιθήσεις
[370] μή σε καὶ ὀπλότερός περ ἐών ἀγρόνδε δίωμαι,
[371] βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.
[372] αὖ γὰρ πάντων τόσσον, δσοι κατὰ δώματ' ἔασι,
[373] μνηστήρων χερσίν τε βίηφί τε φέρτερος εἴην·
wärelich.
[374] τῷ κε τάχα στυγερῶς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
[375] ἡμετέρου ἐξ οἴκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανόνται.
[376] ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἥδυ γέλασσαν
[377] μνηστήρες, καὶ δὴ μέθιεν χαλεποῖο χόλοιο
[378] Τηλέμαχῷ τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
[379] ἐν χείρεσσ' Ὄδυσσῃ δαίφρονι θῆκε παραστάς.
[380] ἐκ δὲ καλεσάμενος προσέφη τροφὸν Εύρύκλειαν·
[381] Τηλέμαχος κέλεταί σε, περίφρων Εύρύκλεια,
[382] κλῆσαι μεγάροι Θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
[383] ἦν δέ τις ἡ στοναχῆς ἡὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
[384] ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε
[385] προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
[386] ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῆθος,
[387] κλήσεν δὲ Θύρας μεγάρων εὗ ναιεταόντων.
[388] σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,
[389] κλήσεν δ' ἄρ' ἔπειτα Θύρας εὔερκέος αὐλῆς.
[390] κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
[391] βύβλινον, ὃ δέ τοι ἐπέδησε Θύρας, ἐς δ' ἦτεν αὐτός·
[392] ἔζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ιών, ἔνθεν περ ἀνέστη,
[393] εἰσορόων Ὄδυσσα. ὁ δ' ἔδη τόξον ἔνώμα
[394] πάντῃ ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
[395] μὴ κέρα ἵπες ἔδοιεν ἀποιχομένοιο ἄνακτος.
[396] ὥδε δέ τις εἴπεσκεν ιδών ἐς πλησίον ἄλλον·
[397] ἡ τις θηητήρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων.
[398] ἡ δέ τοι που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται
[399] ἡ δέ τοι ποιησέμεν, ὡς ἐνὶ χερσὶ¹
[400] νωμᾶς ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.
[401] ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων.
[402] αὖ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὄνησιος ἀντιάσειν
[403] ὡς οὕτος ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.
[404] ὡς ἄρ' ἔφαν μνηστήρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὄδυσσεύς,
[405] αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἵδε πάντῃ,
[406] ὡς δέ τοι ἀνήρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
[407] δηϊδίως ἐτάνυσσε νέω περὶ κόλλοπι χορδήν,
[408] ἄψας ἀμφοτέρωθεν ἔϋστρεφες ἔντερον οἰός,
[409] ὡς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσσεν μέγα τόξον Ὄδυσσεύς.
[410] δεξιτερῇ δέ ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
[411] ἡ δέ ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.
[412] μνηστήρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρῶς

- [413] ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε σήματα φαίνων·
- [414] γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὄδυσσεύς.
- [415] ὅττι ρά οἱ τέρας ἥκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
- [416] εἴλετο δ' ὡκὺν διῆστόν, ὃς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
- [417] γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
- [418] κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
- [419] τόν δέ πάχει ἑλῶν εἶλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
- [420] αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἥκε δ' διῆστὸν
- [421] ἄντα τιτυσκόμενος, πελέκεων δ' οὐκ ἥμβροτε πάντων
- [422] πρώτης στειλεῆς, διὰ δ' ἀμπερὲς ἥλθε θύραζε
- [423] ἵὸς χαλκοβαρῆς· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπε·
- [424] Τηλέμαχ', οὗ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλεγχει
- [425] ἥμενος, οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἥμβροτον οὐδέ τι τόξον
- [426] δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἔστιν,
- [427] οὐχ ὅς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὅνονται.
- [428] νῦν δ' ὕρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
- [429] ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψιάασθαι
- [430] μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
- [431] ἦ καὶ ἐπ' ὁφρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὁξὺ
- [432] Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὄδυσσηος θείοιο,
- [433] ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχει, ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
- [434] πὰρ θρόνον εἰστήκει κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.